

ABONAMENTUL.

Pentru Monarhie:
Pe an 28 cor. 1/2 an
14 cor. 1/4 7 cor.
Un număr 30 fileri.

□ □

Pentru străinătate:
Pe un an 32 coroane
1/2 an 16 cor. 1/4 an
8 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 84 fil., a doua
oară 72 fil., a treia
oră 60 fil.

□ □

Tot ce privește foaia
să se adreseze la Re-
dacțiunea și Admini-
strațiunea „Unirea”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Mercurea și Sâmbăta.

Ofenziva ententei.

După patru ani de războiu, — în decursul cărora luptele s'au desfășurat, în covârșitoare parte, pe teren de al ententei — la Marseille pare a se fi luat hotărârea unei acțiuni strategice unitare, din partea inamicului.

Pentru prima oră ni-se întâmplă să vedem pe inamic, pornind ofenziva generală, pe întreg frontul anglo-francez, italian și albanez. Chiar frontul răsăritean, pare a încerca o intrămare, după atâtea ravagii, ce. au dat peste dânsul: englezii debarcă zeci de mii pe coasta Murmanului; Iaponia s'a determinat să intervină; trupele boheme au pus mâna pe un centru important al liniei transsiberiene, și tind spre a-se împreună cu Englezii la nord, iar la sud cu restul armatei lui Brusilov, rămas integru, și cu cazacii.

Ententa încearcă a-și repara greșele ei strategice, după o întârziere de patru ani. Multe din ele s'ar fi putut evita, sau cel puțin ameliora, pe lângă o acțiune cât de cât unitară, dar aceasta a rămas numai pe hârtie.

Urmarea a fost, că statele mai mărunte au sucombat unul după altul, în vremece puternicii lor patroni hotăriau, ce au să mai hotărească încă, pentru fericirea credincioșilor lor protejați...

Curat povestea cu Saguntul, care s'a prăpădit, până ce Roma deliberă asupra modalităților intervenției.

* * *

În forma aceasta, ententa ar mai fi putut întinde războiul încă vre-o zece ani, fără să fi fost capabilă a arăta un rezultat strategic pozitiv.

Concluzii hotărâte nu se pot face acum, dată fiind împrejurarea, că orice ofenzivă prezintă la început un câștig strategic.

Reims-ul și Parisul s'apă de sub împresurarea trupelor germane, dar comunicatele constată unanim, că retragerea trupelor germane dincolo de Marne este departe de a însemna o posibilă rupere a frontului german.

Se admitem însă, că superioritatea numerică a ententei ar reuși să împingă frontul puterilor centrale, și pentru mai departe. Să luăm harta în mână și să calculăm cât interval de timp trebuie să treacă, până să ajungă la statul quo ante, dela sfârșitul lui August 1914?

Câți ani trebuie să mai treacă, până să se poată da un rezultat pozitiv, cu armele?

Kühlmann, a spus un adevăr, când a constatat, că nu e posibilă o pace, numai sprijinită pe arme — și el a trebuit să plece.

Adevărul va ieși totuși cât mai curând la suprafață și diplomația trebuie și ea să-și iea locul ce i-se cuvine, pentru finalizarea acestui cumplit flagel al omenirii ingenunchiate!

Uniformitatea ritului.

E atâta vreme, decând se bate în plină uniformitatea ritului bisericii românești unite. Toți iubitorii frumuseții casei Domnului se topesc de dorul de a vedea odată pe-o formă preamărindu-se Domnul în lungul și latul Ardealului bătrân, dar până acuma foarte puțin s'a făcut pentru dorita uniformitate.

Cum s'ar putea ajunge la ea au spus-o mulți, în multe forme. Mai nou se ocupă cu uniformitatea »Casa Domnului« nr. 7 în articolul »Cărți rituale«, mâncând din ideile Il. Sale Dr. I. Radu, exprimate într'o epistolă adresată acelei reviste.

Doă lucruri se spun și într'una și în cealaltă. Anume: să stabilească definitiv textul tuturor rugăciunilor și cântărilor, așa apoi să se retipărească toate cărțile rituale.

Dacă vrem să stabilim o terminologie corectă și texte rituale, cari să rămână, să alcătuim comisia pentru revidierea cărților de rit din cei mai buni cunoscători ai limbii noastre din Blaj și de aia. La nici un caz n'ar fi de dorit imitarea cărților de rit mai nouă din București, nefiind acelea nici bisericești, nici prea potrivite. — Dacă altcum nu s'ar putea, să se retipărească edițiile dintre 1700—1800, mai modernizându-se unde cere lipsa uniformizându-se nesmintit terminologia.

Uniformitate și corectitate în terminologie și limba cărților rituale înainte de toate.

Având uniformitatea limbei literare bisericești să se retipărească toate cărțile rituale în noua haină literară. Un lucru să nu se uite. Cărțile să se tipărească având în vedere bisericile urbane și rurale și nici de cum celea călugărești. Așadar lăsându-se afară tot, ce nici așa nu se mai folosește spre exemplu: Exapsalmul dela mănecă etc. — Scurt: care ce se folosește în Blaj să se pună celelalte să se omită.

Rubricile acestor cărți (cum se practică de unii buni cunoscători de rit dintre profesorii seminarului teologic) să fie foarte limpezi și scurte. Numai cât observarea lor întocmai să nu se impună numai, fără să se implicească. La aceasta s'ar ajunge — credem — prin controlarea în primii ani prin inspectorii dela centru.

Dacă nu se va face așa, tot nu ajungem la ceea ce atât de ferbinte dorim. Controlă aspră va trebui. Prescrie Liturghierul binecuvântare? Câți preoți atâtea praxe! Pe unul l-am văzut — Doamne iartă-mă — împărțind binecuvântări către toate patru stihii ale lumii.

Altul când Liturghierul prescrie tămâiere, tuturor celor din biserică face de câte trei ori cu tămâierul.

Cărțile, ce se vor tipări să fie ieftine.

Cărțile de rit — dacă vrem sincer uniformitate — să se retipărească toate și mai întâiu s. Scriptură. Ne vin prinsonerii din Rusia. Nu-i sat, pe care să nu-l dăruiască »sfânta Rusie« cu câte un pocăit doi. Dacă nu ai s. Scriptură, ce te faci în lupta contra lor. Scriptura ni-e de lipsă mâne și nu o avem.

Bisericile mai cu stare își vor procura singure cărțile, iar celor mai sărace să li-se dea în cinste. Și apoi celea vechi să se ia din strane și să se pună la arhivă. Toate acestea să se controleze strict.

Cărțile vechi, de valoare istorică s'ar putea strânge într'un muzeu de anticități bisericesti.

Așadară nu vorbe, ci fapte. Cei într'adevăr chemați se refacă terminologia și limba vechilor cărți; cu terminologia aceasta și în limba aceasta să se tipărească toate cărțile rituale; rubricătura se fie limpede și să se grijască de stricta ei observare; să fie ieftine și să învățăm a le desface; celea vechi să se scoată cu desăvârșire din uz și apoi să sperăm, că vom ajunge la uniformitatea dorită.

Ib.-s., la 17 Iulie 1918.

Niță Târnăveanu.

Pentru ce a fost contele Czernin în Budapesta? Contele Czernin a fost Dumineca trecută în Budapesta, unde a avut o întrevedere cu contele Tisza. Scopul acestei întrevederi ar fi — după coniectura ziarelor — o înțelegere între partidele austriace și contele Tisza, ca șef al celui mai numărös partid.

Contele Czernin s'a înapoiat cu trenul proxima.

Din Oradea.

Concursul. — Adresă omagială Sfintei Sale Episcopului Radu.

Sărbătoarea anuală a diecezei noastre, concursul, care are darul de a aduna mulțimea mare a preoților și învățătorilor diecezani, — în acest an a decurs în cadre cu mult mai modeste ca mai înainte.

Din cauza comunicației rele și a împrejurărilor grele și măștere de astăzi, sărbătoarea noastră diecezană a fost mai puțin cercetată, dar a decurs cu aceeași dragoste, cu aceeași dorință de a face bine, și plină de momente înălțătoare pentru cei de față.

Ca și în anii trecuți, așa și în acest an s'au făcut primiri în Seminarul de Oradea și Internatul din Beiuș. Munificența, jertfele materiale mari a bunilor și vrednicilor Arhiei și a altora pentru înlesnirea tinerimei doritoare de luminarea minții întru ajungerea țintei, — între împrejurările de astăzi, în scumpetea enormă a zilelor noastre au vrednicie înzecit mai mare, decât mai înainte. Acestor jertfiri este a se mulțami, că zeci de studenți au fost primiți în Seminar și Internat gratuit de tot, sau având să plătească o sumă după împrejurări minimală, 1—500 cor. pentru provederea întreagă și instrucția acasă.

Încă și taxa maximală ce o plătesc ceice »nu se împărtășesc în favor« — e o binefacere, căci pentru 800 cor. cât se plătește acolo, la case private astăzi nu se dă nici cel mai modest vipt; unde mai punem lipsa de supraveghere și de îndrumare a celor așezați la case private?!

Pentru aceea împărțirea favorurilor este sărbătoare pentru împărțitori, pentru împărțiiți și părinții lor, și sărbătoare pentru toți ceice se interesează de creșterea religioasă-morală și românească a tinerimei.

Din prilejul concursului de iestimp s'au făcut și unele schimbări și numiri. Protopopiatul numit al *Supurului* a fost împărțit în două: al *Supurului*, al cărui administrator a fost numit vrednicul preot al *Supurului-de-jos*, M. On. Petru Cupcea, — și al *Codrului*, a cărui protopop a fost numit Preaon. Ioan S. Selăgian, preot în Me-dișă, până aici administratorul oficiului protopopesc al *Supurului*.

Afară de aceștia au fost numiți de protopopi actuali și totodată și asesori konzistoriali (așa și Preaon. I. Selăgian), administratorii protopopești de până aici: Preaon. Iosif Pataky, preot în Zăzari, și Preaon. Victor Pop, preot în Holod. Asesor konzistorial a mai fost numit protopopul Șiriei Preaon. Victor Gitta.

*

Punctul culminant al concursului din acest an a fost însă înălțătoarea sărbătorire prin clerul diecezan a bunului Arhieu, căruia o deputăție prin rostul însuflețit, convins, cald al Magn. Domn Ioan Genț, canonic onorar, paroh-protopop i-a predat adresa omagială, a cărei text urmează mai la vale.

Ocaziunea ce ni-s'a imbiat pentru aceasta caldă și sinceră sărbătorire, pentru manifestarea puternică a dragostei noastre, — a fost alegerea de Mitropolit, actul acela istoric condus cu tact, demnitate, energie și dragoste de episcopul nostru Dr. D. Radu. Meritul P. Sf. Sale întru conducerea vrednică a aceluia act solemn, și peste tot

întreaga sa activitate pe acest teren, l-au constatat și fixat toate foile și revistele noastre, cari apar acum; noi am voit să dăm numai o satisfacție morală Arhieuului nostru, am voit să ne arătăm dragostea și alipirea, să manifestăm publice, că în lupta grea ce o poartă cu ceilalți Preasfințiți Arhieri împreună pentru binele Bisericii noastre române-unite — noi fiii săi stăm ca o armată tare pe care se poate răzima. Am vrut să dovedim, că și în aceste vremuri grele și apăsătoare purtăm interes viu și cald pentru sfințele noastre așeză-minte, și că vrem, ca toți împreună să lucrăm binele lor și a fiilor credincioși.

La cuvintele calde și emoționate prin cari păr. Genț a citit și a predat adresa omagială, inimile tuturor celor de față s'au umplut de simțeminte de recunoștință și de alipire — dacă e posibil — mai mare. Și a produs efect înălțător pentru toți și momente neuitate, când sărbătoritul mișcat până la lacrimi, suprins și emoționat a mulțamit adânc puternica manifestare a dragostei clerului, promițând nelncetată luptă și neclătinată dragoste pentru Biserică, pentru binele provinciei noastre metropolitane întregi, și mai ales pentru dieceza păstorită de atâtea ani cu dragoste și părinț-ească îngrijire de Sfânta Sa.

Iată în întregime interesantul și istoricul act:

*Inalt Preasfințite Domnule Episcop!
Preaiubitul Nostru Arhipăstor!
Preagrațioase Părinte!*

Ascultați de mai marii voștri și vă supuneți lor, că ei priveghează pentru sufletele noastre.

Evrei XIII. 17.

Preoțimea celor XIV. protopopiate ale de Dumnezeu păzitei diecezei române unite de Oradea-mare, arhipăstorită de 15 ani prin marele Episcop Dr. Demetriu Radu, — înțelegând rostul vremilor trecute și gravitatea evenimentelor mondiale de azi, cari atacător au penetrat și chiar până la temelii scumpelor noastre instituțiuni bisericesti, cu deosebită satisfacție și bucurie sufletească a luat spre știre marile serbări electorale din 9 Maiu 1918 dela sfânta Mitropolie din Blaj, — conduse prin Ilustritatea Voastră, ca seniorul episcopatului nostru, cu atâtea splendoare și demnitate, cu succes atât de îmbucurător! Prin aceasta sfânta noastră catolică și românească biserică, respectată primadată în întregime amăsurat dispozițiunii sinodului I. provincial (Tit. II. c. 3. p. 3.), în ternarul obținut a ales pe viitorul mire al văduvitei Mitropolii, pe noul Părinte, nouă tuturor povățuitor.

În acest strălucit succes și pentru noi îmbucurător, cel mai mare merit îl are munca neobosită și conducerea prealuminată a Marelui nostru Arhieu.

Și pentru a putea întinde și din partea noastră satisfacție morală deamună prealuminatului nostru Arhieu, pentru luptele enorme prestate întru păzirea și apărarea întregității, independenței autonome a sfinței noastre Mitropolii de Alba-Iulia și Făgăraș, și pentru dragostea arătată acestei dieceze, — cu tot adinsul inimilor noastre umilite venim azi, cu ocaziunea primă dela acelea mari serbări, a coadunării noastre la sfânta noastră Episcopie:

Să depunem la treptele înaltului tron arhieresc, tributul recunoștințelor celor mai profunde fiești, — omagiile de alipire sinceră și neclătită, de supunere adevărată, de ardoare și iubire fească, din piepturi recunoșcătoare mulțămînd fierbinte Tatălui Ceresc. că pe Părintele nostru episcop Demetriu, ni-l-a lăsat și pe mai departe nouă de Arhipăstor, pentru ce cerșind darul ceresc, rugăm pe Domnul, ca pe Sfinția Sa să ni-l țină încă mulți ani îndelungași, drept îndreptând cuvântul adevărului!

Înalt Preasfințite Doamne!

Îndreptățire istorică avem să Vă felicităm, să Vă sărbătorim, căci — precum ne arată răvașele trecutului, — primul act istoric, ca primă podoabă a Mitrii Voastre arhieresti cu datul 23 Iunie 1897 a fost aceea, când la memorabila conferință a Episcopatului Provinciei noastre metropolitane ați insistat cu tinerele forțe apostolicești la concluzul adus: »*că Biserica noastră nu poate lua parte la congresul regional pentru autonomia catolică*«.

Îndreptățire morală avem prin aceea, că în afacerea cea mare cu bulia »Christifideica«, Ilustritatea Voastră, cu inima sângerată, amăsurat cuvîntelor sfântului Grigoriu cel mare: »*Si mens forti intentione in Domino dirigitur, quidquid in hac vita sibi amarum fit, dulce aestimat, omne, quod affigit, requiem putat*« (S. Greg. Lib. Mor.), n'ați avut o clipă, n'ați odihnit ziua și noaptea, nu ați cunoscut o piedecă până nu ați eluptat *enunțarea oficială a lipsei de revizuire, atât la sfântul Scaun apostolic, cât și la Guvernul țării*.

Aceasta o constatăm, ca deosebită dovadă despre zelul apostolic și ardoarea sufletească, cu cari munciiți la înflorirea sfinteii uniri și fericirea neamului românesc.

Îndreptățire justă avem în fine, pentru *operele epocale* ale seniorului episcopatului nostru, carele din 21 Ianuarie 1918, dela trecerea la cele eterne a fericitului nostru Mitropolit de pie memorie: Victor, îndată începe activitatea apostolică și în 25 Ianuarie conduce conferința episcopescă de însemnătate istorică, din încredințarea căreia construiază memorandumul de apărare a drepturilor de interes vital pentru autonomia proprie a Bisericii; expune în acel elaborat toate căințele, neîndreptăcirile, cari au fost îndreptate asupra Bisericii și a instituțiilor noastre, — și acest energic Arhieriu cu un eroism apostolic iea asupra sa sarcina grea de a pătrunde până chiar la Sacratissima Coroană, — de a cere scut și apărare pentru biserică și neam, — spre a elupta viitorul Sionului românesc și al poporului său iubit — năpustite în deosebi prin greutatea și vitregimea vremilor de azi!...

Ziua de 8 Martie 1918, în care Episcopul Demetriu, reprezentantul bisericii și al neamului prezintă Majestății Sale preagloriosului nostru Împărat și Rege Apostolic Carol doririle milioanei de suflete, dela împlinirea cărora depinde întreg viitorul și fericirea noastră și a bisericii române unite cu Roma veche, li este ziua renașterii sale, începutul unui viitor măreț în veacul XX; — pe prevalorosul nostru Arhieriu îl încununază cu ornamentica de »*Marele și providențialul Episcop*«; iară nouă prefăcut în sărbătoare pururea mângăitoare.

Istorice acte au fost: Epistola convocatoare pe 9 Maiu 1918 a sinodului metropolitan-electoral de sub dno 20 Aprilie Nr. 754—1918 a Ilustrității Voastre, prin care se spune, că episcopul senior — ca atare — va prezidia Sinodul cu asistința episcopilor sufragani.

Programul aceluiaș sinod metropolitan-electoral, stabilit iarăși prin Ilustritatea Voastră, ca seniorul Episcop cu datul 20 Aprilie Nr. 954—1918. Ambele documente pentru viitorul sfinteii noastre Biserici vestesc meritele neperitoare ale marelui nostru Episcop Demetriu.

În fine: *în ziua de 9 Maiu 1918*, măreța, deamna, sărbătorească conducere a sinodului electoral-metropolitan, și mai cu seamă prin cuvîntarea de Arhangel a Preasfinției Tale din Catedrala sf. Treimi din Blaj, — mersul evenimentelor acolo l-a îndreptat, încât măreța figură a Ilustrității Voastre a ridicat-o într-o aureolă, la o înălțime, care singură inspiră tuturor bucuria și nădejdea viitorului, numai nouă durerea unei apropiate despărțiri... atunci Ilustritatea Voastră cu un gest nobil ați arătat, că adevărata splendoare nu e legată de loc și biruind dragostea față de noi ați aflat modul cum să se aleagă Mitropolit vrednic, și tot la noi să rămână cel mai vrednic.

Se cuvine deci, ca noi clerul fidel orădan, iubitorii fii, să ne închinăm înaintea acestor mari opere, înaintea unui atare Părinte, și din răspuțeri să urăm din ocaziunea solemnă a acestor prestațiuni de omaj: ani îndelungași, până la celea mai adânci bătrânețe, marelui nostru Arhieriu, Episcopul Demetriu, spre roduri îmbelșugate în chivernisirea arhipăstorească, întru înflorirea așezămintelor sf. Uniri și propășirea iubitului neam românesc.

Întru mulți ani, Dispunătorule!

Așa sună adresa de omaj, predată Preasfinției Sale în 9 Iulie a. c. Și ce vrednică încheiere ar fi alta pentru acestea șire, decât repetarea prin întreaga suflare românească, — a doririi din suflet ieșite:

Întru mulți ani, Dispunătorule.

10 Iulie st. n. 1918.

Bărcăuanul.

Ziarul „Vorwärts“ împotriva contelui Czernin. Ziarele berlineze — cum află »Az Est« — se ocupă într-una cu vorbirea, ce a ținut-o contele Czernin. După ziarul »Vorwärts«, e înduios, dacă Austro-Ungaria e potrivită pentru a intermedia pacea. Până când Ungaria și Austria alimentează speranțele ententei, până când din nevoile interne ale Monarhiei se poate conchide, că Monarhia are necondiționată lipsă de pace, chiar și în detrimentul Germaniei; — până atunci ententei li rămâne gândul rezervat, că pe Ungaria și pe Austria le desface de Germania, prin pace separată.

Răsboiul european.

Evenimente de însemnătate se desfășoară pe toate fronturile.

De pe frontul anglo-francez se anunță la 20 Iulie:

Între Aisne și Marne lupta s'a încins din nou. Francezii au început acolo contra-ofensiva lor de mult așteptată. Prin folosirea celor mai puternice escadre de automobile pațerate, ei au reușit la început să pătrundă prin suprindere în unele locuri în linia noastră primă de infanterie și artilerie și să împingă îndărăt linia noastră. Dar apoi diviziile noastre de acolo în unire cu rezervele pregătite au zădărnicit spargerea frontului nostru de către dușman. Cătră prânz au fost oprite atacurile dușmane pe linia la sud-vest de Soissons—Neuilly și la nord-vest de Chateau-Thierry. După amiază s'au prăbușit atacuri parțiale foarte puternice ale dușmanului în liniile noastre. Coloanele dușmane au fost țelul aeroplanelor noastre. Aviatorii noștri au doborât ieri 22 aeroplanuri dușmane.

La sud de Marne, francezii după insuccesele lor dela 16 și 17 Iulie, au întreprins numai atacuri parțiale la sud-est de Mareuil. Au fost respinse. Între Marne și Reims luptele au fost mărginite. Numărul prizonierilor făcuți dela 15 Iulie, s'a urcat la 20,000.

v. Ludendorff.

Ziarele mai nouă aduc vestea, că Germanii au părăsit întregul țarm stâng al Marnei, cedând linia strategică de mai înainte și retrăgându-se până dincolo de Chateau-Thierry.

Italianii se pregătesc de o nouă ofensivă.

De pe frontul italian se anunță la 19 Iulie:

În ținutul de ambele părți de Asiago au fost respinse atacuri dușmane întreprinse după o pregătire artileristică, — parte prin focul nostru, parte prin contra-atac. Tot așa au dat greș atacuri italiene în valea Brenta.

Șeful statului major.

— Dela cartierul de presă austro-ungar se dă la iveală următorul act de sălbătăcie al italienilor: La retragerea armatei noastre de pe malul stâng al Piavei, soldații noștri, cari au rămas pe acest mal, au fost pur și simplu omorâți de italieni.

Petrecerea din Șomcuta.

— Cronică din Chior. —

Sunt patru ani de când tinerimea noastră n'a convenit la petrecerile atât de mult îndatinat înainte de război... Și iată, acum, când nimeni nu engetase, acum după patru ani de odihnă, mai bine zis plietiseală, iar li-se dă ocaziune fetelor noastre să convină la o petrecere, la un mult dorit dans, cu tinerii, puțin rămași pe acasă; iar pot să-și petreacă veselo noapte, uitând de multele năcazuri ale lumii.

În 25 Iunie n. a. c. (a treia zi de Rusalii) a fost petrecerea teologilor Gherleni în fruntea comună din Chior, Șomcuta-mare.

Lumea românească din Sătmar și din Sălaj, dela Dej și Bistrița cu săptămâni mai înainte se pregătea de petrecere. Ori unde mergeai numai de petrecerea din Șomcuta vorbea tinerimea. Și aievea, s'a strâns o mulțime mare, încăt în sala de dans, — care de altfel e foarte mare — toți n'au încăput, ci o parte au fost siliți a merge să danseze într'o sală mai mică.

E a treia zi de Rusalii... Soarele des de dimineată a început a luci cald. Pe frumosele uliți ale Șomcutei, într'una te întâlneai cu grupe de teologi, mergând repede, grăbiți în sala de dans, ori la probe de cor... Se promitea o petrecere admirabilă.

Îndată după prânz începură a sosi oaspeții. Vin cu trăsuri dela Codru și dela Baia: vin din jur fete multe — foarte multe și tineri — puțini... Sosește trenul dela Cluj, aducând și mai mare mulțime de oaspeți, apoi cel dela Sătmar, înmulțind și acesta pe cei sosiți cu o bună grupă de dansatoare și cu câțiva dansatori... Și toți eram veseli, încântați de cele ce vor fi azi seara; toți eram cuprinși de aceeași credință: pe seară ne petrecem de minune.

Concertul, al cărui termin a fost pus „precis“ pe 8 ore seara, s'a început cu program „reduc“ — și prea „reduc“ la 10 ore. Că apoi de ce lipsă a fost aceasta reducere — e lucru de neînțeles. Făceau mai bine dăii teologi, dacă începeau concertul la terminul hotărât fără nici o „reducere“, căci sigur nu era mai „înaintat timpul“, decât cum a fost cu termin de 2 ore mai târziu și cu — program „reduc“.

Concertul a fost destul de reușit. S'au cântat sub conducerea teologului Vasile Mien, trei cântări: „Șoimul și Floarea“, „Andalusa“ și „Ceasul rău“, cu solo de tenor: de Ioan

Pop din Teure, Vasile Merlaș și Iosif Pap, teolog de Pesta și cu solo de bariton de Alexandru Lazar și Ionel Senea. Cel mai succes punct al concertului a fost un lucru, la care nu începe îndoielă, declamarea dlui Ionel Bârsan, predând frumoasa „Satira III.“ alui Eminescu.

S'a început apoi dansul... Sala era ticsită de cei adunați, așa, că despre dans adevărat nu putu fi vorba. „Pardon“ nimeni nu cunoștea și vrând, nevrând, mai mult umblam pe picioarele altora, decât pe ale noastre.

„Comitetul aranjator“ merită toată lauda și recunoștința tuturor, căci nu numai, că au luat sarcina atât de grea, să aranjeze o petrecere, — ceea ce într'adevăr e mare merit în aceste timpuri, în toată privința, abnormală, ci s'au îngrijit și de diferite beuturi, și la miezul nopții au dat cină comună. Cu deosebire sunt vrednici de lauda dlui: Dr. Nyilvan, avocat și teologul Ioan Butean, cari mai ales și-au luat partea din aranjare, muncind și ostentindu-se din greu, ca petrecerea să aibă succes. — I. V. B. —

Informațiuni.

Dăruiri. La „Fondul văduvelor și orfanilor de meserieși“, au intrat următoarele contribuiri benevole: Ioan Pop, notar, Săcel 20 cor.; Ioan Pop, fost notar în Acileu, din prilejul promovării sale de notar în Rednaveche 30 cor.; Iacob Muntean, furațator, Teuș 2 cor.

2. La „Fondul casei meserieșilor împreunate cu hală de vângare“, dela clericii Ioan Moldovan și Virgil Cucui, din prilejul sfințirii într'u preoți câte 20 cor.

Pentru primos mulțămeste

Gavril Precup,
prezident.

— Dl Ioan Moldovan, notar în Bobohalma, din prilejul cununiei d-sale cu d-șoara Irina Nistor, fca protopopului nostru din Târgul-Murășului, întâmplată în 14 crt., — a donat 100 cor. la „Masa studenților“.

Din cercul meserieșilor înrolați. Cu datul de 30 Iunie st. n. a sosit la președintele „Societății meserieșilor români din Blaj“ o scrisoare dela sodalul măcelar Petru Braica, de prezent soldat pe front în reg. 64. Felul cum se gândeste tinerul sodal român, ocrotit pe vremuri ca necent și sodal de Societatea meserieșilor, ne îndeamnă să-i redăm scrisoarea în întregime, dorind să servească și altora de pildă:

Iubite Dle Președinte!

Cu pietate și adevărată dragoste îmi aduc aminte de zilele pacifico și bune de odinioară, pe care ca băiat le petrecusem în acest frumos centru de lumină românească a Blajului, și făceam parte și eu din tineria noastră a Societății meserieșilor români din loc.

În semn de recunoștință și dragoste către iubitul nostru conducător, dl Președinte și a foștilor mei tovarăși. Vă rog a primi și a depune la fondul Societății bagatela sumă de 10 cor. ca dar de ziua mea onomastică. Cu drag și multămită rămân, salutându-vă cu pe întreagă Societatea.

Cu stimă

Braica.

Suma de 10 cor. am trecut-o la „Fondul văduvelor și orfanilor de meserieși“, iar dlui Braica pentru gândul bun îi mulțămim și îi aducem cele mai călduroase urări de bine de ziua numelui.

Gavril Precup
prezident.

Englezii și Bohemii. Ziarul *Pravda* se plânge de imperialismul anglo-francez în Rusia. Scopul englezilor — spune numitul ziar — este ca ei să se împreune cu Bohemii și astfel să ne atace dinspre nord, după ce ne-au rupt de Siberia și au provocat contra-revoluție în Arhangelsk, Vologda și Jekaterinenburg.

Executarea Țarului. După atâtea știri contradictorii, asasinarea Țarului pare totuși a-se confirma.

Ziarul *Pravda* anunță, că trupele gardei roșii, temându-se, că bohemii vor reuși să elibereze pe Țar, au hotărât să-l execute. Ziarul *Bjedueia* anunță faptul, în aceste rânduri lapidare: „Din voința poporului revoluționar, Țarul roșu a repauzat în mod foarte norocos în Jekaterinenburg. Trăiască te-roarea roșie!“

Partidul monarhic, după ce nu a putut salva viața Țarului, se luptă să salveze măcar pe țarevna și pe fiii săi.

Iarăș nenorocire cu posta aeriană. E pentru a doua oră, că posta aeriană dintre Budapesta și Viena, seceră victime. Duminică trecută la orele 4 și 30 min. a plecat din Mátyásföld spre Aspern, posta aeriană.

Abia s'a ridicat însă la înălțime de 100—150 metri, pilotul a încercat un viraj îndrăzneț, în urma căruia aeroplantul plecându-se într'o parte, s'a prăbușit, cu o celeritate spăimântătoare. Pilotul Németh Ferencz, a fost scos mort de sub ruinele aeroplantului, iar locotenentul Tomaschek, a fost transportat în spital, rănit de moarte.

Posta Redacțiunii.

D. D. Band. După hotărîrea ce ați luat în tractul DV., relativ la „Unirea“, ne surprinde, că ne mai scrieți. Din parte-ne nu mai reflectăm la această onoare.

Posta Administrațiunii.

Băița (Fărăgău) a solvit pe an. 1917. Iernot solvit pe 1/5 1911—10/2 1914. Dateș restanța e din 1/12 1916 până în 1/7 1918. Szilágyi J. solvit abon. pe 1/1 1914 până 1 5 1917. Petros solvit pe 1918 sem. 1. Grid pe 1918 sem. 2-lea. Dr. I. N. Gherla, solvit până în 1/7 1918. Felsőszapor pe 1918. Pusztakamarás solvit până în 1 Iuliu 1918. Középső pe 1918. Iezvin solvit tot pe 1918. Riușor pe 1918. Ciucea, Morlaca, Bologa, Boiu, Hodiș, Fildul-super., Fildul-de-mijloc, Moleșig, Mărgău și Zamsăncraiu pe 1918. Secuieu pe 1918 sem. 1. Restează: Bociu pe 1917, Retița pe 1917 și 1918. Secuieu pe 1918 sem. 2-lea, Vișag pe 1917 și 1918 și Zamsăncraiu pe 1917.

Proprietar, editor și Redactor responsabil:
Ioan Suciu.

Cancelaria tehnică

a lui

Mihail Ittu, priminginer silvic
Nagyszeben—Sibiu, str. Șaguna Nr. 8.

Efectuește măsurări de tot soiul și compune planuri, prețuește păduri, domenii întregi și mijloace vnzare-cumpărarea lor, primește afaceri urbariale, etc.